

¹ فِي السَّنَةِ السَّادِسَةِ وَالثَّلَاثِينَ لِمَلِكِ آسَا صَعِدَ بَعْشَا
 مَلِكُ إِسْرَائِيلَ عَلَى يَهُودَا، وَبَنَى الرَّامَةَ لِكَيْلَا يَدْعَ أَحَدًا
 يَخْرُجُ أَوْ يَدْخُلُ إِلَى آسَا مَلِكِ يَهُودَا.² وَأَخْرَجَ آسَا فِصَّةً
 وَدَهَبًا مِنْ خَزَائِنِ بَيْتِ الرَّبِّ وَبَنَى الْمَلِكِ وَأَرْسَلَ إِلَى
 بَنَهَدَدَ مَلِكِ أَرَامَ السَّاكِنِ فِي دِمَشْقَ قَائِلًا:³ إِنَّ بَنِي
 وَبَيْتَكَ وَبَيْنَ أَبِي وَأَيْيِكَ عَهْدًا. هُوَذَا قَدْ أَرْسَلْتُ لَكَ فِصَّةً
 وَدَهَبًا، فَتَعَالَ انْقُضْ عَهْدَكَ مَعَ بَعْشَا مَلِكِ إِسْرَائِيلَ
 فَيَصْعَدَ عَنِّي.⁴ فَسَمِعَ بَنَهَدَدُ لِلْمَلِكِ آسَا، وَأَرْسَلَ رُؤَسَاءَ
 الْجُيُوشِ الَّتِي لَهُ عَلَى مُدُنِ إِسْرَائِيلَ، فَصَرَبُوا عُيُونَ
 وَدَانَ وَآبَلَ الْيَمَاءِ وَجَمِيعَ مَخَارِنِ مُدُنِ تَفَالِي.⁵ فَلَمَّا
 سَمِعَ بَعْشَا كَفَّ عَنْ بِنَاءِ الرَّامَةِ وَتَرَكَ عَمَلَهُ.⁶ فَأَخَذَ آسَا
 الْمَلِكُ كُلَّ يَهُودَا، فَحَمَلُوا جِبَارَةَ الرَّامَةِ وَأَخْشَاهَا الَّتِي
 بَنَى بِهَا بَعْشَا، وَبَنَى بِهَا جَنَعَ وَالْمِصْفَاةَ.⁷ وَفِي ذَلِكَ
 الزَّمَانِ جَاءَ حَتَانِي الرَّائِي إِلَى آسَا مَلِكِ يَهُودَا وَقَالَ لَهُ،
 مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ اسْتَدَدْتَ عَلَى مَلِكِ أَرَامَ وَلَمْ تَسْتَيْدْ عَلَى
 الرَّبِّ إِلَهِكَ، لَذَلِكَ قَدْ يَخَاجُ جَيْشُ مَلِكِ أَرَامَ مِنْ يَدِكَ.⁸ أَلَمْ
 يَكُنِ الْكُوشِيُّونَ وَاللُّوَبِّيُّونَ جَيْشًا كَثِيرًا يَمْرُكِبَاتِ
 وَفُزَّسَانٍ كَثِيرَةٍ جِدًّا. فَمِنْ أَجْلِ أَنَّكَ اسْتَدَدْتَ عَلَى الرَّبِّ
 دَفَعَهُمْ لِيَدِكَ.⁹ لَأَنَّ عَيْنِي الرَّبِّ تَجُولَانِ فِي كُلِّ الْأَرْضِ
 لِيَتَسَدَّدَ مَعَ الَّذِينَ قُلُوبُهُمْ كَامِلَةٌ تَحْوُهُ، فَقَدْ حَمَقْتَ فِي
 هَذَا حَتَّى إِنَّهُ مِنَ الْآنَ تَكُونُ عَلَيْكَ خُرُوبٌ.¹⁰ فَغَضِبَ آسَا
 عَلَى الرَّائِي وَوَضَعَهُ فِي السَّجْنِ، لِأَنَّهُ اغْتَاطَ مِنْهُ مِنْ
 أَجْلِ هَذَا، وَصَاقَ آسَا بَعْضًا مِنَ الشَّعْبِ فِي ذَلِكَ
 الْوَقْتِ.¹¹ وَأُمُورُ آسَا الْأُولَى وَالْآخِرَةُ مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ
 الْمُلُوكِ لِيَهُودَا وَإِسْرَائِيلَ.¹² وَمَرَضَ آسَا فِي السَّنَةِ
 الثَّاسِعَةِ وَالثَّلَاثِينَ مِنْ مُلْكِهِ فِي رَجُلَيْهِ حَتَّى اسْتَدَّ
 مَرَضُهُ، وَفِي مَرَضِهِ أَيْضًا لَمْ يَطْلُبِ الرَّبَّ بَلِ
 الْأَطْيَاءَ.¹³ ثُمَّ اصْطَلَحَ آسَا مَعَ آبَائِهِ وَمَاتَ فِي السَّنَةِ
 الْخَادِيَةِ وَالْأَرْبَعِينَ لِمُلْكِهِ،¹⁴ فَدَفَنُوهُ فِي قُبُورِهِ الَّتِي
 حَفَرَهَا لِنَفْسِهِ فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ، وَأَصْغَعُوهُ فِي سَرِيرٍ كَانَ
 مَمْلُوءًا أَطْيَابًا وَأَصْنَافًا عَطِيطَةً حَسَبَ صِنَاعَةِ الْعِطَاطَةِ.
 وَأَخْرَفُوا لَهُ حَرِيقَةً عَظِيمَةً جِدًّا.

¹ Im sechsendreißigsten Jahr des Königreichs Asas zog herauf Baesa, der König Israels, wider Juda und baute Rama, daß er Asa, dem König Juda's, wehrte aus und ein zu ziehen.² Aber Asa nahm aus dem Schatz im Hause des HERRN und im Hause des Königs Silber und Gold und sandte zu Benhadad, dem König von Syrien, der zu Damaskus wohnte, und ließ ihm sagen:³ Es ist ein Bund zwischen mir und dir, zwischen meinem Vater und deinem Vater; darum habe ich dir Silber und Gold gesandt, daß du den Bund mit Baesa, dem König Israels fahren läßt, daß er von mir abziehe.⁴ Benhadad gehorchte dem König Asa und sandte seine Heerfürsten wider die Städte Israels; die schlugen Ijon, Dan und Abel-Maim und alle Kornstädte Naphthalis.⁵ Da Baesa das hörte, ließ er ab Rama zu bauen, und hörte auf von seinem Werk.⁶ Aber der König Asa nahm zu sich das ganze Juda, und sie trugen die Steine und das Holz von Rama, womit Baesa baute; und er baute damit Geba und Mizpa.⁷ Zu der Zeit kam Hanani, der Seher, zu Asa, dem König Juda's, und sprach zu ihm: Daß du dich auf den König von Syrien verlassen hast und hast dich nicht auf den HERRN, deinen Gott, verlassen, darum ist die Macht des Königs von Syrien deiner Hand entronnen.⁸ Waren nicht die Mohren und Libyer ein große Menge mit sehr viel Wagen und Reitern? Doch da gab sie der HERR in deine Hand, da du dich auf ihn verließest.⁹ Denn des HERRN Augen schauen alle Lande, daß er stärke die, so von ganzem Herzen an ihm sind. Du hast töricht getan; darum wirst du auch von nun an Kriege haben.¹⁰ Aber

2 Chronicles 16

Asa ward zornig über den Seher und legte ihn ins Gefängnis; denn er grollte ihm über diesem Stück. Und Asa unterdrückte etliche des Volkes zu der Zeit.¹¹ Die Geschichten aber Asas, beide, die ersten und die letzten, siehe, die sind geschrieben im Buch von den Königen Juda's und Israels.¹² Und Asa ward krank an seinen Füßen im neununddreißigsten Jahr seines Königreichs, und seine Krankheit nahm sehr zu; und er suchte auch in seiner Krankheit den HERRN nicht, sondern die Ärzte.¹³ Also entschlief Asa mit seinen Vätern und starb im einundvierzigsten Jahr seines Königreichs.¹⁴ Und man begrub ihn in seinem Grabe, das er hatte lassen graben in der Stadt Davids. Und sie legten ihn auf sein Lager, welches man gefüllt hatte mit gutem Räuchwerk und allerlei Spezerei, nach der Kunst des Salbenbereiters gemacht, und machten ihm einen großen Brand.